

Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho i Pána Ježíše Krista.

📖 Ž 112,4 + uvítání: to, co náš život skutečně obohacuje, hodláme společně nacházet; jde o Boží blízkost a lásku, které chceme spolu prožít v těchto bohoslužbách

🎵 217

Modleme se: Náš dobrotivý Bože, ty nám dáváš poznat, že veškeré naše jednání, které není nesené láskou, je bezcenné. Tvou vůlí je to, aby se láska, která od tebe vyvěrá a proudí, dál šířila i díky nám. To jsi nám vyjevil ve svém Synu Ježíši Kristu, k jeho následování na cestě lásky jsme byli povoláni.

Přiznáváme, že naší motivací k jednání jsou často jiné skutečnosti. Bojíme se o sebe. Někdy máme strach z tebe, jindy nám jde jen o naše pohodlí, o náš majetek, o naše jistoty – obáváme se, že bychom mohli něco z toho ztratit. Prosíme, nepočítej nám tato naše přestoupení tvé vůle. Zahrň nás svou láskou a dej novou příležitost ji šířit do našeho okolí.

Zmocni se nás svým Duchem, abychom se přestali bát a uměli čistě milovat. Kéž láska hraje prim v našem vztahu k bližním i k tobě. Z lásky nechť tě vždy chválíme: Sláva Otci ... Amen

🎵 Svítá 148

promluva – vyslání do NŠ

📖 Iz 6,8-13

🎵 161

„Máme od něho toto přikázání: Kdo miluje Boha, ať miluje i svého bratra.“ (1J 4,21) Ty nám dáváš poznat Boží vůli, náš Pane, dej nám i odvahu a sílu jí plnit.

📖 Mk 3,31-35

Postávat venku před kinem a tvrdit, že chcete vidět film, ať tedy koukají vystěhovat ven promítačku a plátno a sedadla, je počínání ne zcela rozumné. Takhle film prostě nevidíte. Kdo je venku, má smůlu.

Nepochopil, jak funguje kino. Nepochopil, že je potřeba vstoupit. Nepochopil, že se svým postáváním venku o něco ochuzuje.

Podobně jsou na tom Ježíšova matka a jeho bratři. Stojí venku a prý: „Pojď sem k nám!“ Nepochopili, že kdo chce být s Ježíšem, nemůže zůstat venku. Je potřeba vstoupit, stát se tím, kdo je uvnitř dění, kdo sedí v kroužku kolem něho, kdo poslouchá jeho učení.

Podobně je na tom velké množství našich současníků. Chtějí mít odstup, moc se nepřibližovat. Jenže kdepak, nejde být venku stylem: „Já nepotřebuji žádnou církev. Já si Ježíše či Pána Boha svou vlastní vírou přivolám k sobě.“ Ježíš říká: „Ne, kdo je venku, je venku. A ten, kdo je uvnitř, ten je mi blízko a já jemu. Tak račte vstoupit!“

Tou příhodou s nejbližší Ježíšovou rodinou vrcholí celá série nedorozumění a kolizí, které nastanou díky Ježíšovu působení, především díky tomu, co říká. Ani ten, v němž poznáváme přímé Boží sklonění se k nám, to nemá jednoduché. Lidi nijak bezproblémově nepřijímají ani jeho učení a jednání.

Že dělá dobro? A že učí správně? Ale jděte! Osobuje si pravomoc odpouštět hříchy. S celníky a jinými hříšníky jí, pije, stoluje. Nepostí se. Nedodržuje ustanovení o sobotním klidu.

Zástupy, namísto aby poslouchali, co jim chce Ježíš říct, vynucují si jen další a další uzdravování. Ježíšovi nejbližší se diví, co ho to popadlo, to přece nemůže mít sám ze sebe. A zákoníci až z dalekého Jeruzaléma, z hlavního města a náboženského centra, vyhlásí rovnou neúprosnou klatbu: „Jedná ve jménu knížete démonů, je to celé od zlého.“

Ježíš se setkává s nepochopením. Nejen my, když chceme někomu ukázat dobrotu evangelia, když druhým chceme představit Boží milost a Ježíšovu lásku a moudrost. Ale i sám Ježíš je nepochopen, odmítán, ba přímo zatracován.

A tak alespoň na těch, kdo by mu měli být nejbližší, leč bohužel nejsou ani oni, na těch ukazuje, že není možné zůstat vně, venku a při tom pochopit, přijmout, poznat, uvěřit. To je možné jen tehdy, když člověk pronikne blíž a hlouběji, nedistancuje se, tedy nedrží si odstup.

Když vás ne tak docela chápou anonymní zástupy, s tím se člověk

smíří. Když vás odsoudí jakési náboženské autority ze vzdáleného Jeruzaléma, i nad tím se dá mávnout rukou. Ale když vás mají za blázna vaši nejbližší, když ani matka nemá pochopení pro své dítě, to člověku není jedno. To není snadné, s tím se jen tak nesrovnáte.

Ale i to se může stát kvůli nebeskému království, i to se může stát kvůli Ježíši. Nikdo, ani Bible, ani Ježíš neříká: „Musíte se od nich oddělit, jestliže odmítají uvěřit jako vy.“ Ne, nic tak hrozného se po nikom z nás nechce. Ale slyšíme tady: „Může se to stát, že se ti naši blízcí budou stranit nás, že nás nepochopí, budeme se míjet.“ Někdy je tohle potřeba unést, dát tomu čas, doufat ve změnu k lepšímu.

To nejzásadnější však je Ježíšovo slovo o těch, kdo jsou vevnitř, kdo vstoupili, usedli kolem, naslouchají. „Hle, moje matka a moji bratři! Kdo činí vůli Boží, to je můj bratr, má sestra i matka.“ Nelze si ta slova na nás, sestry a bratři, vztáhnout zcela bezproblémově a automaticky, že jsme to my, když jsme přišli, vstoupili, usedli zde. To je jakýsi první krok. Ale potřebný je i ten druhý: Činit vůli Boží. Máme k tomu našlápnuto, nezůstali jsme venku. Teď už jen jednat v souladu s Boží vůlí. Konejme tu Boží vůli. Bez toho nám stále hrozí neporozumění tomu, co chce Ježíš. Bez toho zůstaneme podobni těm, kdo zůstávají venku. Tomu, kdo jedná v souladu s tím, co chce Bůh, tomu je Ježíš skutečně nablízku. Tak veliké zaslíbení máme. Amen

♪ 417

liturgie VP mezidobí

♪ 244

Náš Pane Ježíši Kriste, tvé milosrdenství prostupuje náš život, tvá láska proměňuje náš svět. Proto se u tebe přimlouváme:

Vezmi pod svou ochranu ty, kdo netrpělivě čekají na pomoc poté, co byli zasaženi živelnou pohromou, hurikánem či zemětřesením.

Pamatuj na pronásledované, kteří jsou tlačeni k tomu, aby opustili své domovy a svoji zemi, kteří jsou nepohodlní režimu, protože se dovolávají práv a spravedlnosti.

Rozprostírej svůj pokoj a mír tam, kde roste napětí. Svou mocí zasahuj do rozhodování politiků a jejich poradců, zvláště těch, kdo ovládají jaderné zbraně a rakety. Nedopusť katastrofu, která by se týkala celé planety.

Bud' nablízku těm, kdo mají touhu být uvnitř společenství tvé církve, ale kvůli nemoci nebo z jiných vážných důvodů museli dnes zůstat venku. Přiváděj je a čiň z nich své sestry a bratry.

Bud' nablízku i tomuto našemu evangelickému sboru, abychom byli společenstvím, které bude plnit Boží vůli. Požehnej nám, aby akce sborového života, které chceme podnikat, umožňovaly lidem přicházet k tobě a sílily je ve víře a lásce k Bohu.

Ve tvém jménu společně k Bohu voláme: Otče náš ... Amen

ohlášky

 Ř 12,2

 Nu 6,24-26

 452